

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0454 van 12 januari 2016
in de zaak RvVb/1415/0445/SA/0424

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente Maasmechelen**

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Het beroep is ingesteld met een aangetekende brief van 20 maart 2015 en strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestuurlijke beslissing van 5 februari 2015 van de deputatie van de provincieraad van de provincie Limburg waarbij aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een open loods voor landbouwvoertuigen en een sleufsilos.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 3631 Maasmechelen, Weg naar Geneuth 121 en met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie B, nummers 591X en 591E03.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 17 juni 2015 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat het verzoekschrift op het eerste gezicht geen omschrijving bevat van redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dient de verzoekende partij te verantwoorden dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van

de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dient zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in haar verzoekschrift heeft gegeven.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Het ruimtebeslag en de configuratie van het bedrijfserf zijn reeds in de huidige situatie ontoereikend. De inplanting van de nieuwe constructies heeft hier een verdere negatieve impact op. Bovendien wenst het bedrijf in de toekomst verder uit te breiden, ondanks het draagvlak voor het gebied momenteel al in vraag gesteld dient te worden. Een mogelijke uitbreiding impliceert mogelijk nieuwe constructies. Vanuit dit oogpunt dient dringend gezocht te worden naar een zo optimaal mogelijke configuratie en samenhang van het bedrijfserf.

De foto's in bijlage 1 tonen bovendien dat een gedeelte van de werken reeds enige tijd aangevat zijn (d.d. foto's 11/02/2015). Bovendien werd reeds in oktober 2014 vastgesteld dat er werken zonder vergunning uitgevoerd werden. De aanvrager werd hier schriftelijk van op de hoogte gebracht. Het verder uitvoeren van de werken kan nadelige gevolgen hebben voor de toekomst, aangezien de terreininrichting dan van die aard zal zijn dat een herinrichting of herschikking zeer moeilijk tot niet te realiseren is. Er kan dus gesteld worden dat er dringend naar een totaalvisie gezocht moet worden voor het volledige gebied, waarbij een oplossing gevonden wordt voor het geheel – vanuit de landschappelijke ligging en zo de continuïteit van het bedrijf garandeert. Dergelijke oplossing zal niet meer realiseerbaar zijn indien de werken alsnog verder uitgevoerd worden.

“ ...

2.

De Raad moet echter vaststellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven. Zij zet in haar verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens haar hoogdringend zou zijn, maar verwijst hierbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid.

De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

De vordering tot schorsing is dus klaarblijkelijk onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. dat de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad wordt genomen.
2. dat de vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing klaarblijkelijk onontvankelijk is.
3. de uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 januari 2016, door:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

met bijstand van

Xavier VERCAEMER, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER